

Muszka Dániel

1930-ban született Nagykörösön.

1955-ben a Szegedi Tudományegyetem matematika-fizika szakán szerezte diplomáját.

Kezdetben a Posta Rádióvéiteltechnika és elektro akusztikai Üzemében dolgozott,

1957-ben Kalmár László meghívására belépett a MTA Matematikai Kutató Intézete Matematikai és logika és alkalmazásai Osztály Gépkutató Laboratóriumába. Munkáját már a pályája kezdetétől a tervezés mellett a gépek és rendszerek építése jellemezte. Ebben az időszakban Kalmár professzor tervei alapján megépítette a Szegedi Logikai Gépet, majd saját kutatásai alapján az első magyar mű-állatot a Szegedi Katicabogarat, később a Szegedi Szabadtéri Játékok számára tervezett hangkésleltető berendezést, egy négy nyelven beszélő ember alakú informátort az idegenforgalmi Hivatal számára, elektronikus harangot a Domból a második világháború során elrabolt harang helyettesítésére, és még sok más berendezést. 11 szolgálati találmányára kapott szabadalmi oltalmat.

1963-ban Kalmár László javaslatára létrejött Szegedi Egyetem Kibernetikai Laboratóriumának első és egyetlen tudományos munkatársa lett.

1965-től a Kibernetikai Laboratórium betöltötte az egyetemi számítóközpont szerepét is, melynek tudományos osztályvetetője, majd műszaki vezetője lett. Megtervezte és vezette az első odakerült számítógépek, (így az M3, Minszk 22, és R-40) telepítését.

1981-től a szegedi Új Élet Mezőgazdasági Termelőszövetkezet új, 6,5 hektáros üvegházának klímaszabályozását oldotta meg sikerrel. 1986-tól a Mezőgazdasági Üzemszervezési, Számítástechnikai és Informatikai Rt, délföldi területi igazgatója lett.

Már 1975 óta minden szabad energiáját, 2000 után pedig már nyugdíjasként minden szabad idejét is az Informatika Történeti Múzeum létrehozására fordította.

Munkájának elismeréseként többek között „Munka Érdemrend” ezüst fokozat (1974), 1977-ben Neumann díjat, 2005-ben Kalmár díjat, 2008-ban pedig a "Szegédért" oklevél kitüntetését kapott.

Budapest, 2012.